

ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΖΩΝΗ
ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ
& ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Ο ρόλος του Κέντρου Πληροφόρησης

Ο κύριος ρόλος του Κέντρου είναι να συμβάλλει στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού για τις λειτουργίες και τις αξίες της παράκτιας ζώνης μέσα από το παράδειγμα του Στρυμονικού Κόλπου και του Κόλπου της Ιερισσού, που αποτελούν ένα χαρακτηριστικό δείγμα της ποικιλομορφίας της παράκτιας ζώνης στην Ελλάδα. Είναι το πρώτο Κέντρο Πληροφόρησης που λειτουργεί στην Ελλάδα αποκλειστικά για την παράκτια ζώνη.

Τ

Η ίδρυση του Κέντρου Πληροφόρησης

ο Κέντρο Πληροφόρησης για την παράκτια ζώνη του Στρυμονικού Κόλπου και του Κόλπου της Ιερισσού ιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 1998 στο πλαίσιο των δράσεων του έργου Life "Συντονισμένες δράσεις για τη διαχείριση της παράκτιας ζώνης του Στρυμονικού Κόλπου", που υλοποιείται από το Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας (ΙΝΑΛΕ) του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας και το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων - Υγροτόπων (ΕΚΒΥ) του Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας.

Πού βρίσκεται το Κέντρο Πληροφόρησης

Το Κέντρο στεγάζεται σε κτήριο που βρίσκεται στον χώρο του σχολείου της Ασπροβάλλας, Ν. Θεσσαλονίκης. Το κτήριο ανακαινίστηκε και διαμορφώθηκε κατάλληλα, με χρηματοδότηση από το έργο Life και από την Κοινότητα Ασπροβάλλας (σήμερα Δήμος Αγ. Γεωργίου).

Η θέση του είναι στον παραλιακό δρόμο, που συνδέει την Ασπροβάλλα με την Παραλία Βρασών, μόλις 100 μέτρα από την πλατεία και κοντά στην Εθνική Οδό Θεσσαλονίκης - Καβάλας.

Η πρόσβαση είναι εύκολη είτε με ιδιωτικό αυτοκίνητο, είτε με υπεραστικό λεωφορείο των ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης, Σερρών και Καβάλας.

Υπάρχει μεγάλος χώρος στάθμευσης μπροστά από το Κέντρο και διάδρομος για την πρόσβαση ατόμων με κινητικά προβλήματα.

Η είσοδος στο Κέντρο Πληροφόρησης
είναι ελεύθερη.

Ωράριο λειτουργίας

Χειμερινή περίοδος (Οκτώβριος-Μάρτιος):

Τετάρτη - Παρασκευή, 10.00-14.00

Θερινή περίοδος (Απρίλιος-Σεπτέμβριος):

Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο, 10.00-14.00

Παρασκευή, 10.00-14.00 και 18.00-20.00

Υπάρχει δυνατότητα επίσκεψης και τις υπόλοιπες
ημέρες κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας.

Τηλέφωνα Επικοινωνίας:

0397-26666, 031-473320, 476262 (ΕΚΒΥ)

Fax: 0397-26666, 031-471795 (ΕΚΒΥ)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

Κ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΡΧΕΙΟ ΙΝΑΛΕ

ΚΕΙΜΕΝΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΘΑΛΕΙΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΜΙΧΑΛΑΤΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ:

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΙΛΙΚΙΡΙΔΗΣ GRAFIC BOX

Στη δημιουργία του Κέντρου Πληροφόρησης
συνέβαλαν επίσης οι:

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ,

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΑΙΜΑΛΕΒΗΤΟΤΕΧΝΙΚΗ

Σύντομη περιήγηση στο εσωτερικό του Κέντρου

Στο Κέντρο Πληροφόρησης ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία μέσα από ποικίλες προσεγγίσεις να κατανοήσει τη δομή, τις λειτουργίες και τις αξίες της παράκτιας ζώνης. Η φωτογραφική έκθεση αναπτύσσεται σε 10 θεματικές ενότητες, με εύληπτα κείμενα και πλούσιο φωτογραφικό υλικό, οι οποίες διευκρινίζουν τον όρο παράκτια ζώνη, αποκαλύπτουν τα μυστικά της ζωής στη θάλασσα, δίνουν πληροφορίες για τα φυτά και τα ζώα της περιοχής, αναδεικνύουν την ιστορική και πολιτιστική αξία της και επισημαίνουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα που τυχόν προκύπτουν από τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

Στα τρία ενυδρεία φιλοξενούνται τοπικά είδη ψαριών, ενώ στην έκθεση κοχυλιών αναδεικνύεται η ποικιλότητα των κοχυλιών της περιοχής και του Ελλαδικού χώρου.

Στο κέντρο της αίθουσας τρισδιάστατες απεικονίσεις (μακέτες) παρουσιάζουν το ανάγλυφο της περιοχής, το εκβολικό σύστημα του ποταμού Στρυμόνα και μια χαρακτηριστική βραχώδη ακτή.

Παράλληλα, στην αίθουσα προβολής, χωρητικότητας 20 ατόμων, ο επισκέπτης μπορεί να παρακολουθήσει ταινία για την παράκτια ζώνη του Στρυμονικού Κόλπου και του Κόλπου της Ιερισσού διάρκειας 25 λεπτών (παραγωγή 1998).

Στον χώρο υποδοχής, έντυπο ενημερωτικό υλικό (αφίσες, ενημερωτικά φυλλάδια, κ.λπ.) στην ελληνική και αγγλική γλώσσα είναι διαθέσιμο στους επισκέπτες.

ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΖΩΝΗ

Παράκτια ζώνη χαρακτηρίζεται ο χώρος στον οποίο το χερσαίο και το θαλάσσιο περιβάλλον έρχονται σε επαφή, αναμιγνύονται και αλληλεπιδρούν.

Η ζώνη αυτή εξαπλώνεται εκατέρωθεν της ακτογραμμής, περιλαμβάνοντας και ξηρά και θάλασσα. Στην ξηρά το πλάτος της ζώνης ποικίλλει ανάλογα με τα όρια των παράκτιων οικοσυστημάτων, ενώ στη θάλασσα εκτείνεται έως το βάθος των 50 μέτρων.

Η ποικιλομορφία των οικοσυστημάτων της παράκτιας ζώνης είναι πολύ μεγάλη. Στην ξηρά συναντώνται βραχώδεις και αμμώδεις ακτές, αμμοθίνες, παράκτιοι υγρότοποι (εκβολές, λιμνοθάλασσες, παράκτια έλη κ.ά.). Στη θάλασσα απαντούν λιβάδια Ποσειδωνίας, ζώνες μακροφυκών πάνω σε αμμώδη ή βραχώδη πυθμένα, ύφαλοι κ.ά.

Στα ιδιαίτερα μικροπεριβάλλοντα της ξηράς, της θάλασσας και των περιοχών που καλύπτονται και αποκαλύπτονται ή απλώς διαβρέχονται από το θαλασσινό νερό - όπου επικρατούν ακραίες συνθήκες - έχει προσαρμοστεί και αναπτύσσεται πλούσια χλωρίδα και πανίδα.

Οι παράκτιες ζώνες αποτελούν περιοχές μεγάλης αξίας για τον άνθρωπο. Ελκυστικές λόγω της φυσικής τους ομορφιάς, του συνήθως ήπιου κλίματος και του πλούτου των φυσικών πόρων, ευνόησαν την ανάπτυξη πολλών δραστηριοτήτων, όπως ο τουρισμός, η αλιεία, οι υδατοκαλλιέργειες, η ναυσιπλοία, η γεωργία, η δασοκομία κ.λπ.

Σήμερα, περισσότερο από το μισό του παγκόσμιου πληθυσμού ζει και δραστηριοποιείται στις παράκτιες ζώνες. Στην Ελλάδα, τα δύο τρίτα του πληθυσμού κατοικούν κοντά στις ακτές.

Η έντονη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, αλλά και ορισμένες φυσικές διεργασίες, μπορεί

να επηρεάσουν τις ευαίσθητες αυτές περιοχές και να επιφέρουν καίριες αλλοιώσεις.

ΤΑ ΦΥΤΑ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ

Οι ιδιαίτερες κλιματικές και εδαφικές συνθήκες του χερσαίου περιβάλλοντος της παράκτιας ζώνης καθρεφτίζονται στους χαρακτηριστικούς τύπους βλάστησης. Διακρίνονται οικοσυστήματα που είναι αποκλειστικά παράκτια (αμμοθίνες, αλατούχα έλη, εκβολές, λιμνοθάλασσες κ.ά.) και οικοσυστήματα που δεν απαντούν μόνον στον παράκτιο χώρο (φρύγανα, πευκοδάση, φυλλοβόλα - πλατύφυλλα κ.ά.).

Στην περιοχή καταγράφηκαν συνολικά 808 είδη και υποείδη φυτών, ορισμένα από τα οποία είναι απειλούμενα και προστατεύονται από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία και από διεθνείς συμβάσεις.

Η βλάστηση της περιοχής από την ακτή προς την ενδοχώρα διακρίνεται σε:

ΠΑΡΑΚΤΙΑ

Αμμόφιλη βλάστηση με είδη προσαρμοσμένα να ζουν στην άμμο, τα οποία συμμετέχουν στη δημιουργία και διατήρηση των αμμοθινών.

Αλοφυτικά βλάστηση με είδη προσαρμοσμένα να ζουν σε αλατούχα εδάφη.

Βλάστηση των βραχωδών ακτών με είδη που διαθέτουν ισχυρό ριζικό σύστημα για να στερεώνονται σε σχισμές ή κοιλότητες βράχων.

ΥΔΡΟΒΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ

Αναπτύσσεται στα ποτάμια και τα ρέματα. Περιλαμβάνει βυθισμένα και επιπλέοντα στο νερό φυτά, καλαμώνες, καθώς και πλατανότοπους και λευκώνες, με πολλά υγρόφιλα και σκιοφιλά είδη φυτών στον υποόροφό τους.

Λ Ε Ι Φ Υ Λ Λ Η - Σ Κ Λ Η Ρ Ο Φ Υ Λ Λ Η ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ

Εκτείνεται από τα παράλια προς το εσωτερικό και περιλαμβάνει αείφυλλους - σκληρόφυλλους θάμνους (πουρνάρια, σχίνα, κέδρα, κουμαριές κ.ά.), που συνοδεύονται από φρυγανικά είδη, όπως οι λαδανιές, οι γαλατοίδες κ.ά.

ΦΥΛΛΟΒΟΛΑ - ΠΛΑΤΥΦΥΛΛΑ

Η βλάστηση αυτή αναπτύσσεται κυρίως στο Στρατωνικό όρος και περιλαμβάνει δάση δρυός, καστανιάς και οξυάς με τα συνοδά τους θαμνώδη είδη.

ΟΙ ΖΩΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ

Η πανίδα μιας περιοχής σχετίζεται στενά με τον τύπο της βλάστησης. Τα ζώα επιλέγουν χώρους, που θα τους διευκολύνουν στην αναζήτηση τροφής και νερού, ενώ θα τους παρέχουν ασφαλή και θέσεις για ψάλλισμα και αναπαραγωγή. Στην περιοχή έχουν καταγραφεί 225 είδη ζώων, από τα οποία αρκετά απειλούνται και προστατεύονται από την ελληνική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία και από διεθνείς συμβάσεις.

ΨΑΡΙΑ ΓΑΥΚΩΝ ΝΕΡΩΝ

Στα ρέοντα νερά της περιοχής ζουν 18 είδη ψαριών, όπως η μπαρλιά (*Barbus plebejus*), η θρακολευρίνια (*Gobius taeniis*), η πεταλούδα (*Carassius auratus*), η πέσκα (*Perca fluviatilis*) κ.ά., από τα οποία τα 6 προστατεύονται.

ΑΜΦΙΒΙΑ

Στις θέσεις που σχετίζονται άμεσα με ρέοντα ή στάσιμα νερά ζουν 8 είδη αμφιβίων, από τα 17 που απαντούν σε όλη την Ελλάδα, τα περισσότερα από τα οποία είναι απειλούμενα. Ανάμεσα τους αναγνωρίζουμε τη σαλαμόνδρα (*Salamandra atra*) και τον νεροβράγχιο (*Rana balcanica*), που αποτελεί το πιο κοινό είδος της περιοχής.

ΕΡΠΕΤΙΑ

Στην περιοχή έχουν καταγραφεί 18 είδη, τα οποία είναι όλα απειλούμενα και προστατεύονται. Από της χελώνες, η πιο κοινή είναι η μεσογειακή χελώνα (*Testudo hermanni*). Η πρώην σαύρα (*Lacerta trilineata*) και η σμαράγδινα (*Lacerta viridis*) απαντούν σε όλους τους διαστήσεις της περιοχής με δένδρα ή θάρινος βλάστηση. Από τα φίδια, το πιο κοινό είδος είναι ο σκώπτης (*Malpolon monspessulanus*).

ΟΡΝΙΘΟΠΤΑΝΙΑ

Στην περιοχή απαντούν 164 είδη πουλιών από τα οποία το λιγότερο 88 τη χρησιμοποιούν ως χώρο αναπαραγωγής, ενώ τα περισσότερα είτε περνούν κατά τη μεταναστεύση τους είτε διακινούνται. Από τα είδη αυτά 24 είναι γυρόφαι, 22 παροίκια, 20 αρνητικά, 12 θαλάσσια και 77 από το σύνολο.

ΘΗΛΑΣΣΙΚΑ

Αρκετά είδη καταγράφηκαν στην περιοχή. Ορισμένα, όπως ο σκάντζοχοιός (*Ermineus concolor*), η νυφίτσα (*Mustela nivalis*), η θύδρα (*Lutra lutra*), η αγριόγαια (*Felis silvestris*) έχουν χαρακτηριστεί ως απειλούμενα και προστατεύονται από τη νομοθεσία.

ΤΑ ΦΥΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Στο θαλάσσιο περιβάλλον, τα φυτά παίζουν σημαντικό ρόλο, γιατί αποτελούν τη βάση των τροφικών πλεγμάτων, συμβάλλουν στην οξυγόνωση των παρόντων νερών και προσφέρουν καταφύγιο και θέσεις αναπαραγωγής σε πολλές ζωικές οργανισμούς.

Τα φυτά διακρίνονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, τα φυτά και τα αγγειόσπερμα:

Α. ΦΥΚΗ

Μεγάλη φυτική ομάδα που περιλαμβάνει εξελικτικά κατώτερους οργανισμούς. Διακρίνονται στα μικροφυτά και στα μακροφυτά.

ΜΙΚΡΟΦΥΚΗ ή ΦΥΤΟΠΛΑΓΚΤΟ

Μικροσκοπικά μονοκύτταρα φυτά που ζουν σε αιώρημα μέσα στο νερό και μεταφέρονται παθητικά από τα κύματα και τα ρεύματα. Αρκετά είδη σχηματίζουν αποικίες και πολλά φέρουν μαύριση. Ζουν στα ανώτερα στρώματα, μέχρι εκεί που η ακτινοβολία είναι αρκετή για να μπορούν να φωτοσυνθέτουν.

ΜΑΚΡΟΦΥΚΗ

Πολυκύτταρα φυτά, τα περισσότερα από τα οποία ζουν προσκαλλημένα στον πυθμένα. Αν και δεν έχουν τη γιγνιστή δομή των φυτών (ρίζες, φύλλα κ.ά.), παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλομορφία. Τα μεγέθη τους ποικίλλει, και διακρίνονται είδη με μικρή μικροσκοπική νηπιότητα και είδη που μπορεί να φθάνουν έως και 2 μέτρα. Χωρίζονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες, τα χλωροφυκί, τα ροδοφυκί και τα ροδοφυκί. Σχηματίζουν χαρακτηριστικές φωτοκονιανίες σε κάθε ζώνη (υπερ-, μεσο-, υποπαλαλκή), όπως αυτές του φαιοφυκί *Cystoseira* (μικροί καφετί θύκοι), οι οποίες φιλοξενούν μεγάλο αριθμό οργανισμών. Στη Μεσόγειο αναφέρονται περίπου 1000 είδη μικροφυκών.

Β. ΑΓΓΕΙΟΣΠΕΡΜΑ ή ΦΑΝΕΡΟΓΑΜΑ (ΑΝΩΤΕΡΑ ΦΥΤΑ)

Προέρχονται από χερσαίους προγόνους, που γύρισαν στο θαλάσσιο περιβάλλον εδώ και 200 εκ. χρόνια. Διαθέτουν ρίζες, φύλλα, άνθη, καρπούς, όπως τα φυτά της ξηράς. Τα περισσότερα είδη σχηματίζουν εκτεταμένα λιβάδια σε αμυδιό πυθμένα. Το πιο σημαντικό είδος στους κάλκους Στρωματόκοι και Ιερσοί, αλλά και σε άλλα λιμναία τη Μεσόγειο, είναι η Ποσειδωνία (*Posidonia oceanica*).

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Οι θαλάσσιες και οι οκεανικοί καλύπτουν το 71% της επιφάνειας του πλανήτη και αποτελούν τον χώρο στον οποίο δημιουργήθηκε και εξελίχθηκε αρχικά η ζωή. Χαρακτηρίζονται από ποικιλία συνθηκών σε όλη την έκταση και το βάθος τους και φιλοξενούν πλήθος οργανισμών, από τα μικροσκοπικά βακτήρια έως τις μεγαλόσωμες ψαλινίες. Οι κύριοι παράγοντες του θαλάσσιου περιβάλλοντος που επηρεάζουν την κατανομή των οργανισμών είναι το πλάτος φως, η θερμοκρασία, η αλατινότητα, ο τύπος του πυθμένα, τα ρεύματα, η συγκέντρωση θρεπτικών αλάτων στο νερό κ.ά. Μεταξύ των οργανισμών αναπτύσσονται πολύπλοκες τροφικές σχέσεις διαμορφώνοντας τα τροφικά πλέγματα.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΙ ΖΩΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Η πανίδα της θαλάσσιας περιλαμβάνει μεγάλη ποικιλία ειδών.

Τα είδη αυτά, ανάλογα με το περιβάλλον στο οποίο ζουν (επιφανειακά ή βαθιά νερά, βραχώδες ή αμμοβολή πυθμένα, έκθεση στον αέρα κ.λπ.), έχουν αναπτύξει αντίστοιχες προσαρμογές, οι οποίες πολλές φορές είναι εντυπωσιακές, π.χ. έντονα χρώματα, ασυνήθιστα σχήματα κ.ά.

Στην παράκτια ζώνη του Στρωματικού Κόλπου και του Κόλπου της Ιερσοί απαντά μεγάλος αριθμός πελαγικών και βενθικών ειδών.

Τα πελαγικά είδη περιλαμβάνουν κυρίως αντιπροσώπους από το ζωοπλαγκτό (κοπάκη, μέδουσες κ.ά.), τα ψάρια και τη θαλασσία. Στην περιοχή έχουν καταγραφεί 13 είδη πελαγικών ψαριών, ορισμένα από τα οποία έχουν μεγάλη οικολογική σημασία (γαύρος, σαρδέλα κ.ά.).

Τα θαλασσικά αντιπροσωπεύονται με τη μεσογειακή ψάρια (*Monachus monachus*) και τρία είδη δελφινιών, ενώ επιπλέον έχει παρατηρηθεί και η Φώκαινα, ένα μικρόσωπο σπάνιο δελφίνι που προστατεύεται από το νόμο.

Ιδιαίτερα αξιολογός είναι ο αριθμός των ζωοβενθικών οργανισμών (560 είδη), με αντιπροσώπους από τα ψάρια (γλώσσες, κουτούμοι, φανάρια κ.ά.), τους σπάγγους (είδη εμπορεύσιμα και μη), τα κοιλντερωτά (αντρώτες, κοράλλια), τους πολυκάπτες (σκουλιόκα), τα μαλάκια (μύδια, χταπόδια, σουτιές), τα καρκινοειδή (καβούρια, γαρίδες), τα εχινόδερμα (αστέρια, ακτινοί) κ.ά.

Οι θαλάσσιοι οργανισμοί χωρίζονται:

Α. ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΕ ΑΥΤΟΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΤΡΟΦΟΥΣ

ΑΥΤΟΤΡΟΦΟΙ - ΦΥΤΑ
Μέσω της φωτοσύνθεσης, δεσμεύουν πλάσι ενέργεια και συνθέτουν από απλές ανόργανες ενώσεις (CO₂ και νερό) οργανικά υλικά απαραίτητα για τη ζωή τους.

ΕΤΕΡΟΤΡΟΦΟΙ - ΖΩΑ
Λέν τροφή να φωτοσυνθέσουν και χρησιμοποιούν έτοιμη οργανική ύλη για να ζήσουν, δηλ. τρέφονται με άλλους οργανισμούς.

Β. ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΕ ΠΕΛΑΓΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΝΘΙΚΟΥΣ

ΠΕΛΑΓΙΚΟΙ
Ζουν στη μέση του νερού και διακρίνονται σε:

ΠΛΑΓΚΤΟ
Θετικά (φωτοπλαγκτό) και αρνητικά (ζωοπλαγκτό) οργανισμοί που πλανούνται παθητικά στο νερό. Έχουν αναπτύξει μορφολογικές προσαρμογές για να μπορούν να ζουν σε αιώρημα μέσα στο νερό (ρεβίδια, σαρκοειδή υλικά, μικροί μύχοι, καταρτήματα επιρροσίου κ.ά.).

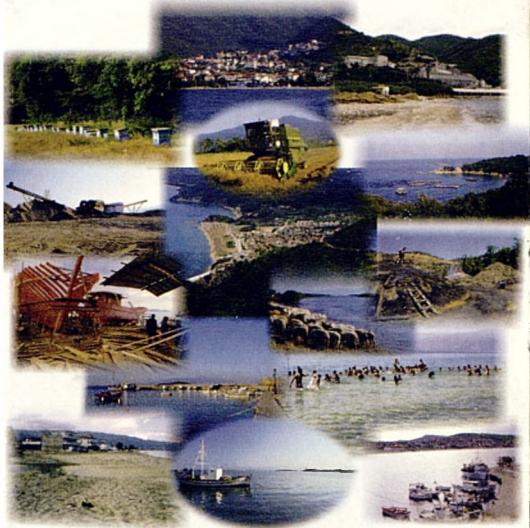
ΒΕΝΘΙΚΟΙ
Ζουν σε στενότητα με τον πυθμένα και διακρίνονται σε:

ΖΩΟΒΕΝΘΟΣ
Ζωικά οργανισμοί που ζουν μέσα στο έδαφος (αμμοί, κοιλντερωτά, κοράλλια), αλλά και στην επιφάνεια (καβούρια, σουτιές κ.ά.). Είναι στενά συνδεδεμένα με τη ραδιοβλάστηση τους, έχουν αναπτύξει διαφορετικές προσαρμογές (αμφοβόλτες, αμφοβόλτες κ.ά.).

ΝΗΚΤΟ
Ζωικά οργανισμοί που κατοικούν σταθερά στην επιφάνεια του πυθμένα (αμφοβόλτες, σουτιές κ.ά.).

ΦΥΤΟΒΕΝΘΟΣ
Θετικά οργανισμοί που ζουν πάνω στο έδαφος (αμμοί, κοιλντερωτά, κοράλλια) και αναπτύχθηκαν πάνω στο έδαφος (καρποφύκη) ή αναπτύχθηκαν ριζικά στενά μέσα σε αυτό (λιβάδια ανώτερων φυτών).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Στον στενό χώρο της παράκτιας ζώνης, ο τρόπος άσκησης των πολυάριθμων δραστηριοτήτων είναι καθοριστικός για τη διατήρηση του φυσικού πλούτου.

Η απότομη και διάσπαρτη οικιστική ανάπτυξη, η ανεξέλεγκτη ανάπτυξη του τουρισμού και της βιομηχανίας, η αλόγιστη χρήση λιπασμάτων και γεωργικών φαρμάκων, η διάθεση ανεπεξέργαστων λυμάτων και αποβλήτων και η υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων (υπερλίευση, υπερβόσκηση κ.ά.) μπορεί να οδηγήσουν σε:

- Υποβάθμιση ή/και απώλεια βιοτόπων
- μείωση της βιοποικιλότητας
- ρύπανση των θαλασσών και των ακτών
- ευτροφισμό
- μείωση της τουριστικής αξίας των ακτών
- εξάντληση των πλουτοπαραγωγικών πηγών

Η αειφορική ανάπτυξη και διαχείριση του παράκτιου περιβάλλοντος, μέσα από την εφαρμογή κατάλληλων μέτρων, είναι η αναγκαία προϋπόθεση, ώστε οι παράκτιες ζώνες να εξακολουθούν να αποτελούν πηγές φυσικού πλούτου.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Τα πολυάριθμα μνημεία της περιοχής μαρτυρούν ότι η εγκατάσταση του ανθρώπου άρχισε πολύ νωρίς και υπήρξε συνεχόμενη μέσα στον χρόνο.

Η Αμφίπολις ιδρύθηκε κοντά στον ποταμό Στρυμόνα από τους Αθηναίους το 437 π.Χ. Υπήρξε ακμαίο εμπορικό κέντρο στην Εγνατία Οδό. Στη δυτική όχθη του Στρυμόνα είναι χτισμένος ο «Λέων της Αμφιπόλεως», επιθλιπτικό μνημείο προς τιμή κάποιου διάσπου Αμφιπολίτη.

Στα Νέα Κερδύλια, η Αρχιλος, πόλη της Βισαλτίας κοντά στις εκβολές του Στρυμόνα, ιδρύθηκε από Έλληνες στα μέσα του 7ου αι. π.Χ. Εκεί, σώζεται τμήμα του πλακόστρωτου δρόμου, μήκους 25 μ., που συνέδεε την πόλη με το λιμάνι.

Πάνω σε ένα χαμηλό ύψωμα, μεταξύ του **Κερδυλίου όρους** και της **παραλίας Βρασάνων**, σώζεται ένας πεντάπλευρος περίβολος με διώροφους πύργους (4ος αι. π.Χ.).

Η Αρέθουσα, στα Στενά της Ρεντίνας, ήταν πόλη της Μυγδονίας δίπλα στην Εγνατία Οδό. Εδώ πέθανε και τάφηκε ο δραματικός ποιητής Ευρυπίδης. Στη θέση του κάστρου, βόρεια της Αρέθουσας, διασώζονται τμήματα εγκαταστάσεων από τη νεολιθική

έως και την παλαιохριστιανική εποχή.

Τα ερείπια από τα Αρχαία Στάγειρα, τη γενέτειρα του Αριστοτέλη, εκτείνονται σε δυο λόφους πάνω από τη θάλασσα, βορειοανατολικά της Ολυμπιάδας. Στον βόρειο λόφο σώζεται το τείχος της εποχής του Φιλίππου Β' (356 - 336 π.Χ.).

Στην Ιερισσό, η αρχαία Άκανθος ιδρύθηκε στα μέσα του 7ου αι. π.Χ. Αποτελούσε πολύ σημαντικό λιμάνι στη Β.Α. πλευρά της χερσονήσου του Άθω, από όπου διακινούνταν ο ορυκτός και ο δασικός πλούτος της περιοχής.

Συνδυάζοντας τη φυσική ομορφιά, την πολιτιστική και ιστορική παράδοση και τη δημιουργικότητα των κατοίκων της, η περιοχή αποτελεί ζωντανή φυσική και ιστορική κληρονομιά, και παράλληλα έναν αξιόλογο πλουτοπαραγωγικό πόρο.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΟΥΛΑΝΔΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ - ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το έντυπο εκδόθηκε στο πλαίσιο των δράσεων του έργου Life:
"ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΤΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ"